

Nowy system finansowania przemysłu

CIĄG DALSZY ZE STR. 5

B. Fundusz inwestycyjny kombinatu

- § 34. 1. Fundusz inwestycyjny kombinatu służy na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe oraz na bezpośrednie finansowanie tych inwestycji, w takim zakresie w jakim mogą one być bezpośrednio finansowane z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów. Funduszem inwestycyjnym kombinatu dysponuje dyrektor kombinatu.
2. Fundusz inwestycyjny kombinatu tworzy się z odpisów z łącznego zysku kombinatu oraz części łącznych odpisów amortyzacyjnych kombinatu.
3. Norme odpisów z zysku na fundusz inwestycyjny kombinatu ustala na okres wieloletni zjednoczenie lub ministerstwo, jeżeli kombinat podporządkowany jest bezpośrednio ministrowi; normy te określa się w stosunku procentowym do łącznego zysku kombinatu (§ 38) zmniejszonego o przysługujące kombinatowi odpisy na fundusze materialnej zachęty.
4. Norme odpisów amortyzacyjnych na fundusz inwestycyjny kombinatu ustala jednostka nadrzędna nad kombinatem na okres wieloletni; normy te określa się w stosunku procentowym do sumy łącznych odpisów amortyzacyjnych kombinatu.

Eventualna nadwyżka odpisów amortyzacyjnych przekraczająca w skali 5-letniego odprawiane części odpisów amortyzacyjnych na fundusz inwestycyjny kombinatu i fundusze inwestycyjno-remontowe zakładów — podlega doprowadzeniu do zjednoczenia (jeżeli kombinat podlega bezpośrednio zjednoczeniu) lub do budżetu (dotyczy kombinatów podległych bezpośrednio ministrowi).

C. Fundusz środków obrotowych

- § 35. 1. Fundusz środków obrotowych powstaje z odpisów z łącznego zysku kombinatu po dokonaniu przez kombinat wszystkich pozostałych odpisów z zysku przewidzianych § 40.
2. Funduszem środków obrotowych dysponuje dyrektor kombinatu. Z tego funduszu przekazywane są odpowiednie środki zakładom wchodzącym w skład kombinatu na finansowanie zapasów.
3. Umowa kredytowa kombinatu z bankiem może stanowić, że kredyty na zapasy bank udziela bezpośrednio niektórym lub wszystkim zakładom względnie kombinatowi.

D. Fundusz środków wydzielonych

- § 36. 1. Zakłady niewiadące kombinatu samodzielnie bilansujące tworzą fundusz środków wydzielonych.
2. Fundusz środków wydzielonych podlega zwiększeniu o:
- 1) wartość przyjętych do eksploatacji środków trwałych i obrotowych uzyskanych z zakończonych inwestycji zakładu,
 - 2) wartość zakończonych remontów kapitałowych środków trwałych, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej,
 - 3) wartość przekazanych zakładowi przez kombinat środków trwałych i obrotowych,
 - 4) kwotę umorzeń przekraczających wartość zlikwidowanych środków trwałych,
 - 5) subwencje udzielone zakładowi przez kombinat na uzupełnienie jego środków obrotowych.
3. Fundusz środków wydzielonych podlega zmniejszeniu o:
- 1) kwoty okresowego umorzenia wartości środków trwałych,
 - 2) wartość wycofanych z zakładu środków trwałych i obrotowych,
 - 3) nie umorzoną część wartości zlikwidowanych środków trwałych,
 - 4) stratę nie pokrytą dotacjami kombinatu.

ROZDZIAŁ 3

ROZLICZENIE ZYSKU I STRAT

- § 37. Zysk zakładu podlega podziałowi na:
- 1) odpis na fundusz materialnej zachęty,
 - 2) odpis na zasilenie funduszu inwestycyjno-remontowego; odpis tego zakładu dokonuje w wysokości wynikającej z zastosowania ustalonej normy procentowej do zysku faktycznego zmniejszonego o odpisy na fundusz materialnej zachęty; normy procentowe odpisu zakład stosuje według norm ustalonych stosownie do § 21 ust. 3 pkt 2,
 - 3) wpłatę z zysku do dyrekcji kombinatu; wpłata ta stanowi pozostałość zysku zakładu po dokonaniu odpisów przewidzianych w pkt. 1 i 2.
- § 38. Przez łączny wynik kombinatu rozumie się sumę zysków zakładów wiodących i niewiodących, zmniejszoną o ewentualne straty tych zakładów oraz powiększoną lub pomniejszoną o odpisy z tytułu wyniku eksportu.
- § 39. 1. Jeżeli w kombinacie stosowane są odrębne bodźce ekonomiczne za efektywność eksportu, zysk brutto na eksporcie rozlicza się według zasad podanych w § 20, ust. 3 i 4 z tym, że:
- 1) w kombinatach podległych bezpośrednio ministrowi zamiast przelewu części zysku na eksport na rachunek obciążenia i subydiów centrali zjednoczenia (§ 20 ust. 3, pkt 3) następuje przelew tej części zysku do budżetu,
 - 2) w kombinatach wchodzących w skład zjednoczenia odpisy części zysku na eksport podlegające włączeniu do łącznego wyniku kombinatu ustala zjednoczenie.
2. Strata na eksporcie za dany rok w całości obciąża łączny wynik kombinatu.

- § 40. Łączny zysk kombinatu dzielony jest według następującej kolejności:
- 1) na spłatę kredytów (wraz z oprocentowaniem) zaciągniętych przez kombinat na inwestycje branżowe, jeżeli nie jest on spłacony z funduszu inwestycyjnego kombinatu, spłata kredytu z zysku następuje (wraz z odsetkami) w wysokości i w ratach określonych w umowie kredytowej zawartej pomiędzy kombinatem a bankiem,
 - 2) na odpis na fundusze materialnego zainteresowania,
 - 3) na wpłatę z zysku do budżetu lub wpłatę z zysku do zjednoczenia, jeżeli kombinat wchodzi w skład zjednoczenia. Wpłata ta jest dokonywana na podstawie normy ustalonej przez jednostkę nadrzędną nad kombinatem na okres wieloletni; normy te określa się w stosunku procentowym do łącznego zysku kombinatu zmniejszonego o przysługujące kombinatowi łączne odpisy na fundusze materialnej zachęty,
 - 4) na odpis na fundusze inwestycyjno-remontowe; odpis ten powinien się równać sumie odpisów dokonanych na fundusze inwestycyjno-remontowe zakładów wchodzących w skład kombinatu,
 - 5) na odpis na fundusz inwestycyjny kombinatu; odpis tego dokonuje się stosownie do normy, o której mowa w § 34 ust. 3.

- 6) na odpis na fundusz środków obrotowych; odpis ten stanowi pozostałość zysku kombinatu po pokryciu potrzeb przewidzianych w pkt od 1 do 5.

- § 41. 1. Zakłady uprawnione do sprzedaży swych wyrobów bezpośrednio odbiorcom krajowym sprzedają je po cenie zbytu.
2. Zakłady, nie mające uprawnień, o którym mowa w ust. 1 sprzedają swe wyroby krajowym odbiorcom za pośrednictwem zakładu wiodącego, wystawiają faktury dla tego zakładu według cen fabrycznych, lub według cen rozliczeniowych, które ustala dyrektor kombinatu na poziomie normatywnych albo planowanych kosztów własnych.
3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, zakład wiodący sprzedaje w imieniu kombinatu wyroby odbiorcom, wystawiając faktury według cen zbytu.
- § 42. 1. Zakłady sprzedają swe wyroby innym zakładom zrzeszonym w kombinacie — jeżeli wyroby te stanowią elementy kooperacyjne dla produktów finalnych wytwarzanych przez kombinat — bezpośrednio według cen fabrycznych, lub według cen rozliczeniowych.
2. Jeżeli zakład sprzedaje innym zakładowi wyroby nie stanowiące elementów kooperacyjnych dla produkcji finalnej kombinatu, stosuje się zasady określone w § 41.
- § 43. Zakłady sprzedają wyroby na eksport za pośrednictwem zakładu wiodącego lub odrębnej jednostki, która rozlicza wyniki na eksporcie dla całego kombinatu.

ROZDZIAŁ 4

INNE POSTANOWIENIA

- § 44. Dyrektor kombinatu może zarządzić — na podstawie uchwały kolegium kombinatu — przekazanie do 20 proc. środków zgromadzonych na rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego na rachunek funduszu środków obrotowych lub funduszu inwestycyjnego kombinatu.
- § 45. 1. Dyrektor kombinatu — na podstawie uchwały Kolegium kombinatu — może obciążyć zakłady niewiadące określoną część kosztów, ponoszonych przez zakład wiodący z tytułu pełnienia funkcji wiodącej stałej obsługi potrzeb kombinatu (koszty wspólne).
2. Planowaną wielkość udziałów w kosztach wspólnych dla poszczególnych zakładów określa kwotowo dyrektor kombinatu.
3. Udział w kosztach (ust. 1 i 2) zakładów nalicza się w okresach kwartalnych.
4. W wypadku, gdy kombinat jest zgrupowany w zjednoczeniu, dyrektor naczelny zjednoczenia ustala narzut na utrzymanie centrali zjednoczenia. Dyrektor naczelny zjednoczenia może jednak zwolnić kombinat od ponoszenia kosztów utrzymania centrali zjednoczenia.
5. Przepisy § 64—69 uchwały nie dotyczą kombinatów.

CZĘŚĆ III

GOSPODARKA FINANSOWA ZJEDNOCZEŃ

ROZDZIAŁ 1

- § 46. 1. Zjednoczenia działają według zasad rozrachunku gospodarczego. Są one odpowiedzialne za prawidłową gospodarkę finansową i wykonanie zadań przewidzianych dla całego zjednoczenia.
2. Zjednoczenia realizując swe zadania w szczególności korzystają z następujących uprawnień i wykonują następujące obowiązki:
- 1) ustalają dla przedsiębiorstw dyrektywne, planowe zadania finansowe, o ile zadania takie plan przewiduje oraz planowe normy finansowe odpisów na fundusze, którymi przedsiębiorstwa te dysponują na podstawie postanowień niniejszej uchwały lub odrębnych przepisów; planowe zadania i normy finansowe ustalone są w trybie obowiązujących przepisów, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia, w ramach wskaźników wynikających z narodowego planu gospodarczego i budżetu bądź otrzymanych od ministerstwa,
 - 2) ustalają dla przedsiębiorstw obciążenia i subsidia eksportowe,
 - 3) dokonują planowej redystrybucji środków finansowych między zgrupowanymi w zjednoczeniu przedsiębiorstwami stosownie do przepisów niniejszej uchwały,
 - 4) podejmują decyzję o przekazywaniu między przedsiębiorstwami środków obrotowych i środków trwałych na zasadach przewidzianych odrębnymi przepisami,
 - 5) dokonują w ciągu roku zmian dyrektywnych zadań finansowych oraz planowych norm finansowych w ramach utworzonych rezerw oraz w razie zmian cen, marż handlowych, taryf, plac, stawek amortyzacyjnych, ubezpieczeniowych, podatkowych, zmian metodologicznych i organizacyjnych,
 - 6) analizują wyniki działalności finansowej przedsiębiorstw, a zwłaszcza kształtowanie się kosztów własnych; analizują i kontrolują sytuację finansową i stan zapasów, a między innymi inwestycje, środki trwałe, gospodarkę funduszem plac i zatrudnienia; kontrolują dyscyplinę płatniczą przedsiębiorstw i zakładów oraz analizują celowość zaciąganych przez przedsiębiorstwa kredytów bankowych i innych zobowiązań w celu ustalenia odpowiednich wniosków do polityki zjednoczenia na przyszłość,
 - 7) kontrolują i zatwierdzają roczne sprawozdania finansowe przedsiębiorstw w trybie obowiązujących przepisów,
 - 8) rozstrząsają zalecenia wynikające z kontroli i analiz działalności finansowej przedsiębiorstw, przeprowadzanych przez organy kontroli zewnętrznej i zapewniają ich wykonanie,
 - 9) stawiają w zakresie swych uprawnień wnioski w sprawie zatwierdzenia i rewizji cen oraz ustalają ceny w ramach przekazanych im uprawnień,
 - 10) sporządzają łączny bilans i rachunek wyników zjednoczenia jako całości oraz dokonują na jego podstawie kompleksowej analizy wyników ekonomicznych gospodarki zjednoczenia i zapewniają realizację wniosków dotyczących usprawnienia działalności finansowej.

ROZDZIAŁ 2

FUNDUSZE ZJEDNOCZEŃ

- § 47. 1. Zjednoczenia tworzą następujące fundusze:
- 1) fundusz statutowy centrali zjednoczenia,
 - 2) fundusz inwestycyjny zjednoczenia,
 - 3) fundusz rezerwowy zjednoczenia w razie, gdy nie uzyskało ono zgody na tworzenie funduszu środków obrotowych (pkt 4),
 - 4) fundusz środków obrotowych z zgodą właściwego ministra i Ministra Finansów.
- Zjednoczenia mogą również na podstawie odrębnych przepisów tworzyć fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, fundusz nowych uruchomień, fundusz przedsięwzięć gospodarczych i fundusz branży oraz inne fundusze.

2. Funduszami, o których mowa w ust. 1 dysponują centrale zjednoczeń.

A. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia

- § 48. 1. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia odzwierciedla wartość środków trwałych i obrotowych oraz zachodzące w nich zmiany.
2. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia powinien równać się wartości netto posiadanych przez centralę (w tym również przez wchodzące w jej skład jednostki działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego) środków trwałych (zmniejszonych o dotyczące tych środków zobowiązania centrali zjednoczenia z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na inwestycje branżowe) i wartości środków obrotowych w procencie podlegającym pokryciu funduszami własnymi w obrocie.
- § 49. 1. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia podlega zwiększeniu o:
- 1) równowartość spłaconych kredytów inwestycyjnych lub wykorzystanych funduszy inwestycyjnych w części dotyczącej środków trwałych i obrotowych,
 - 2) wartość nieodpłatnie przejętych środków trwałych,
 - 3) wartość zakończonych remontów kapitałowych środków trwałych, o ile przepisy nie stanowią inaczej,
 - 4) kwotę umorzeń przekraczających wartość początkową zlikwidowanych środków trwałych.
2. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia ulega zmniejszeniu o:
- 1) kwoty okresowego umorzenia wartości środków trwałych,
 - 2) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,
 - 3) nie umorzoną część wartości początkowej zlikwidowanych środków trwałych,
 - 4) poniesioną stratę na działalności gospodarczej centrali zjednoczenia nie pokrytą z funduszu rezerwowego lub z innych źródeł.
3. Poza wypadkami o których mowa w ust. 1 i 2 fundusz statutowy centrali zjednoczenia może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu w wypadkach określonych w § 4 ust. 3 i 4.

B. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia

- § 50. 1. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia służy na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe oraz na bezpośrednie finansowanie tych inwestycji.
2. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia tworzy się z dokonywanych przez przedsiębiorstwa na rzecz centrali zjednoczenia wpłat części zysku i wpłat amortyzacji oraz oprocentowania środków funduszu.
3. Norme odpisów z zysku na fundusz inwestycyjny zjednoczenia ustala Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem na okres wieloletni z podziałem na poszczególne lata. Normy te określa się w stosunku procentowym do łącznej kwoty zysku zjednoczenia jako całości, zmniejszonego o przysługujące przedsiębiorstwom zgrupowanym w zjednoczeniu odpisy na fundusze materialnej zachęty (fundusze zakładowe, fundusze za osiągnięcia ekonomiczne załóg).
4. W razie gdy w skład zjednoczenia wchodzi kombinat, odpisy części zysku oraz amortyzacji na fundusz inwestycyjny zjednoczenia zmniejszane są o kwoty odpisów dokonanych na fundusz inwestycyjny kombinatu.
5. Zasady wykorzystania funduszu inwestycyjnego zjednoczenia regulują odrębne przepisy z tym, że w pierwszej kolejności z funduszu inwestycyjnego pokrywany jest ewentualny niedobór środków na wpłatę z zysku zjednoczenia do budżetu w wypadku, gdy niedobór ten nie może być pokryty z funduszu rezerwowego (§ 52 ust. 1 pkt 4).

C. Fundusz rezerwowy zjednoczenia

- § 51. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczenia (tworzony jest z części zysku wpłacanego przez przedsiębiorstwa na rzecz centrali zjednoczenia).
2. Norme odpisów z zysku zjednoczenia jako całości na fundusz rezerwowy zjednoczenia ustala Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem na okres wieloletni z podziałem na poszczególne lata; normy te określa się w stosunku procentowym do łącznej kwoty zysku zjednoczenia jako całości, zmniejszonego o przysługujące przedsiębiorstwom zgrupowanym w zjednoczeniu odpisy na fundusze materialne zachęty (fundusze zakładowe, fundusze nagród za osiągnięcia ekonomiczne załóg).
3. Odprowadzanie na fundusz rezerwowy podlega części osiągniętego przez zjednoczenie zysku, zmniejszonego o przysługujące przedsiębiorstwom fundusze materialnej zachęty, w wysokości wynikającej z zastosowania procentowej normy, o której mowa w ust. 2.
4. Na fundusz rezerwowy odprowadza się także:
- 1) część zysków nieprawidłowych i niezależnych od działalności przedsiębiorstw, o której mowa w § 24 ust. 4 pkt 1.
 - 2) pozostałość środków na rachunku rozliczeń zjednoczenia z budżetem po dokonaniu podziału zysku za ubiegły rok.
 - 3) inne środki określone niniejszą uchwałą (§ 58) i odrębnymi przepisami.
5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Minister Finansów na wniosek właściwego ministra może wyrazić zgodę na utworzenie przez ministerstwo funduszu rezerwowego, powstającego z części środków, gromadzonych na funduszach rezerwowych zjednoczeń, a przeznaczanego do zasilania funduszy rezerwowych niektórych zjednoczeń.

- § 52. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczenia może być przeznaczony na:
- 1) udzielanie pożyczek lub subwencji na finansowanie środków obrotowych przedsiębiorstwom, których fundusze własne nie pokrywają 40 proc. posiadanych przez nie zapasów bieżących i nieprawidłowych,
 - 2) zasilanie funduszy niezbędnych do prowadzenia własnej działalności gospodarczej centrali zjednoczenia,
 - 3) pokrycie zobowiązań wynikających z udzielania przez zjednoczenie poręczenia spłaty kredytów zaciągniętych w bankach przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu,
 - 4) ewentualne uzupełnienie wpłaty z zysku do budżetu, bądź na udzielenie przedsiębiorstwom należnych dotacji, o ile zjednoczeniu przejściowo brak środków na rachunku rozliczeń z budżetem dla wywiązania się z tych zobowiązań,
 - 5) na inne cele określone odrębnymi przepisami.
2. Udzielone przez zjednoczenie pożyczki, o których mowa w ust. 1 mogą być oprocentowane; wysokość oprocentowania pożyczki ustala zjednoczenie we własnym zakresie. Wpływy z tytułu oprocentowania zwiększają fundusz rezerwowy zjednoczenia.
3. Przyjęcie poręczenia spłaty kredytów przez przedsiębiorstwa (ust. 1 pkt 3) bank może uzależnić od upoważnienia banku przez zjednoczenie do zablokowania określonej kwoty środków funduszu rezerwowego.

D. Fundusz środków obrotowych zjednoczenia

- § 53. 1. Fundusz środków obrotowych zjednoczenia tworzony jest z części zysku przelewającego przez przedsiębiorstwa do centrali zjednoczenia w wysokości przewidzianej w § 71 pkt. 7.
2. Na fundusz środków obrotowych, w wypadku gdy zjednoczenie nie tworzy funduszu rezerwowego zaliczane są wpływy, o których mowa w § 51, ust. 4.
3. Z funduszu środków obrotowych centrala zjednoczenia udziela przedsiębiorstwom dotacji na finansowanie środków obrotowych; dotacje te zwiększają fundusze statutowe zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw.
4. Ponadto fundusz środków obrotowych może być przeznaczony na cele wymienione w § 52 ust. 1.
5. Dla zjednoczeń planowo deficytowych lub dla zjednoczeń nisko rentowych może być przyznana na zasilenie funduszu środków obrotowych dotacja z budżetu centralnego.

E. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych zjednoczenia

- § 54. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych służy na finansowanie wydatków eksploatacyjnych związanych z prowadzeniem przez centralę zjednoczenia — na podstawie uchwał jego kolegium — przedsięwzięć mających na celu ułatwienie wykonania przedsiębiorstwom zgrupowanym w zjednoczeniu ich zadań planowych. Przedsięwzięcia te realizowane są za pośrednictwem własnych komórek organizacyjnych zjednoczenia bądź wyznaczonych przez centralę zjednoczenia przedsiębiorstw.
2. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych nie mogą być finansowane wydatki dotyczące inwestycji.
- § 55. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych tworzy jest:
- 1) z dokonywanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu wpłat środków przewidzianych ich planami na odpowiednie cele eksploatacyjne; wysokość wpłat obciążających koszty własne poszczególnych przedsiębiorstw ustala kolegium zjednoczenia na drodze uchwały,
 - 2) z wpływów za odpłatnie świadczone w ramach przedsięwzięć gospodarczych dostaw, robót i usług,
 - 3) ze środków funduszu rezerwowego lub funduszu środków obrotowych,
 - 4) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.
2. W razie przejściowego braku środków na rachunku funduszu przedsięwzięć gospodarczych bank uprawniony jest do udzielania kredytu na poczet przyszłych wpływów funduszu.
- § 56. Przedsięwzięcia gospodarcze zjednoczenia prowadzone są na podstawie planów zatwierdzonych w zależności od ich wagi i zakresu przez kolegium zjednoczenia bądź przez dyrektora zjednoczenia po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.
- § 57. 1. Zatrudnienie oraz osobowy i bezosobowy fundusz plac, wchodzący w skład kosztów przedsięwzięć gospodarczych realizowanych za pośrednictwem własnych komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia, może być planowany, jedynie w ramach wielkości ustalonych dla centrali zjednoczenia.
2. W razie realizacji przedsięwzięć gospodarczych przez jedno ze zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw z polecenia centrali zjednoczenia inne jednostki biorące udział w tym przedsięwzięciu mogą odstąpić na jego rzecz część swego funduszu plac i limitu zatrudnienia.
- § 58. W razie zaprzestania określonego przedsięwzięcia gospodarczego nie wykorzystane środki przedsięwzięć gospodarczych podlegają przekazaniu na rzecz funduszu rezerwowego lub funduszu środków obrotowych zjednoczenia, chyba, że kolegium zjednoczenia podejmie decyzję rozliczenia tych środków między przedsiębiorstwa uczestniczące w przedsięwzięciu.

F. Fundusz branży

- § 59. 1. Fundusz branży może być tworzony w zjednoczeniach uznanych jako wiodące w danej branży z wpłat uczestników porozumienia branżowego w celu sfinansowania:
- 1) wspólnych przedsięwzięć gospodarczych przeznaczonych do obsługi wszystkich lub niektórych przedsiębiorstw będących uczestnikami porozumienia branżowego,
 - 2) wspólnych wydatków związanych z realizacją porozumienia branżowego (np. utrzymanie stałego sekretariatu porozumienia branżowego, wspólne szkolenie kadr, wspólne prace nad postępowaniem technicznym).
2. Przedsięwzięcia branżowe mające charakter inwestycji finansowane są z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia.
3. Wpłaty uczestników porozumienia branżowego na fundusz branży obciążają ich koszty własne lub fundusze specjalnie przeznaczone na określony rodzaj działalności.
4. Pozostałość nie wykorzystanych na koniec roku środków pieniężnych na rachunku funduszu branży przechodzi na rok następny.
- § 60. 1. Gospodarka funduszem branży prowadzona jest na podstawie planu uchwalonego przez Komisję branżową.
2. Zatrudnienie i fundusz plac stałego sekretariatu porozumienia branżowego są wyodrębnione w planie i nie mogą być wykorzystane na inne cele.
3. Zatrudnienie i fundusz plac, o którym mowa w ust. 2, powinny być uwzględniane w ramach zatrudnienia i funduszu plac ustalonych dla centrali zjednoczenia uznanej za wiodącej w danej branży.
4. W razie realizacji przedsięwzięć branżowych przez jedno z przedsiębiorstw, będących uczestnikami porozumienia branżowego, ma odpowiednie zastosowanie przepis § 57, ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

ROZLICZENIA ZJEDNOCZEŃ Z TYTUŁU SUBSYDIÓW I OBŁAŻEŃ EKSPORTOWYCH ORAZ PODATKU SUROWCOWEGO

- § 61. 1. Zjednoczenia mogą być zobowiązane do dokonywania wpłat na rzecz budżetu centralnego z tytułu obciążeń eksportowych. Stawki obciążeń eksportowych dla zjednoczeń lub grup asortymentowych określa Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów kwotowo na 1% zlotówkę wartości ogółu eksportu zjednoczenia w cenach transakcyjnych lub według branż względnie grup asortymentowych wyrobów. Stawki obciążeń eksportowych stosuje się do wartości zrealizowanego eksportu ustalając na tej podstawie zobowiązania zjednoczenia wobec budżetu centralnego.
2. Zjednoczenia mogą otrzymywać z budżetu centralnego subsidia eksportowe. Stawki subsydiów eksportowych dla zjednoczeń lub grup asortymentowych ustala Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu

Na notkę pt. „Donos” w nr 46 „Z.G.” z br., w której wykazywałyśmy producentom koszul niemieckich, że nie wytwarzają pełnej numeracji — odesłała się łódzka „Wólcanka”. W liście, podpisanym przez dyrektora Mariana Szymczyka, czytamy:

„Prawdopodobnie zasłono nieporozumienie lub po prostu, nastąpiła nieprawidłowa informacja ze strony aparatu handlowego odnośnie produkowanych wielkości koszul przez przemysł odzieżowy. Pragniemy wyjaśnić, że Zjednoczone Zakłady Przemysłu Odzieżowego „Wólcanka” w Łodzi jak i inne zakłady przemysłu odzieżowego, przetranszowane w Ogólnokrajowym Zrzeszeniu Producentów Koszul i Bielizny Osobistej zakłady drobnej wytwórczości (do tych nie należy Spółdzielnia im. J. Dąbrowskiego w Krakowie i ZPDZ „Polo” w Kaliszu), produkują koszule w rozmiarach od 35—46 w obwodzie karku i 165, 175 i 185. Fakt jest, że koszule z etykietą „Wólcanka” są produkowane, przynajmniej do tej pory, głównie w kolorach jasnych, ponieważ gładkich jednokolorowych tkanin o dobrej jakości przemysł bawełniany nie może osiągnąć.

Przedsiębiorstwo nasze produkuje koszule w każdym z w/w rozmiarów zgodnie z ilościami zamówionymi przez handel. Korzystając z możliwości wypowiedzenia się na łamach Waszego pisma chcielibyśmy powiadomić Czytelników, a jednocześnie PT naszych Klientów, że dla lepszego dopasowania koszul przedsiębiorstwo nasze wprowadziło, począwszy od stycznia bieżącego roku, rozszerzoną gamę rozmiarów wzrostów z podziałem na tzw. typy sylwetek i tak: dla osób szczupłych i o normalnej budowie produkujemy koszule oznaczone literami AB na metce handlowej i torbie polifilenowej, w rozmiarach od 35—42 we wszystkich wzrostach tj.: 165, 175 i 185. Natomiast dla osób krę-

pych i tegich produkujemy koszule w rozmiarach od 38—46 również we wszystkich wzrostach tj.: 165, 175, 185. Stąd nie możemy się zgodzić z faktem, że nie można otrzymać odpowiedniego rozmiaru koszuli. Bardzo istotnym momentem jest prawidłowa informacja i właściwa obsługa klienta przez aparat handlowy, co nie zawsze jest należycie czynione. Przedsiębiorstwo nasze wydrukowało dokładną tablicę informacyjną i przekazało ją wszystkim przedsiębiorstwom hurtowym i większym odbiorcom detalicznym w celu właściwej obsługi klientów dla prawidłowego doboru rozmiaru. W podobny sposób przekazujemy naszym odbiorcom pełną in-

formację o kolekcjach oferowanych na Targach Krajowych poprzez wydawanie informatorów o nowościach i całej kolekcji. Ekspozując koszule na targach dajemy odbiorcom kilka zespółów procentów rozmiarów wzrostów i pozostawiamy zupełny wybór rozmiarów zgodnie z życzeniami odbiorców i ich potrzebami. Tablicę taką oraz informatory z ostatnich targów w załączeniu przesyłamy do Waszej Redakcji. Pragniemy jednocześnie nadmienić, że brak jakichkolwiek rozmiarów może być jedynie skutkiem niedopatrzenia ze strony poszczególnych jednostek handlowych, które we włas-

ciwym czasie nie uzupełniają dodatkowo swoich zamówień.

Przedsiębiorstwo nasze, które jest jednocześnie wiodącym w ogólnokrajowym zrzeszeniu wprowadziło dodatkową rozmiarówkę do obowiązującej tablicy wymiarów tj.: rozmiar 35 i 46, ponieważ utrzymujemy stały kontakt bezpośredni z klientami i uwzględniając ich postulat uważamy za słusze rozszerzać gamę rozmiarów wzrostów koszul, pomimo że tych rozmiarów nie przewiduje polska norma. Jednocześnie zaznaczamy, że nie możemy ponosić żadnej odpowiedzialności za brak rozmiarów w asortymencie koszul z dzianiny non iron, ponieważ tego asortymentu nie produkujemy.

Przedsiębiorstwo „Wólcanka” odpowiedziało na krytykę stosunkowo szybko, w odróżnieniu od Krakowskiej Spółdzielni im. J. Dąbrowskiego i kaliskiego „Polo”, które jak dotychczas zachowują się pod tym względem wstrzemięźliwie. Taką, dość rzadko spotykaną, gotowość producenta do publicznego dialogu notujemy z prawdziwą satysfakcją. Szkoda tylko, że ten fakt stanowi

tylko kilkadziesiąt procent z tysiąca klientów. Nie tu nie pomagają odwołania o „rozszerzoną gamę” rozmiarów wzrostów, skoro trzeba niemal zredukować parę butów, aby zdobyć (?) odpowiedni rozmiar w odpowiednim fasonie i kolorze. I to po cenie — dodajmy — bynajmniej nie ma co zwać całością, jeżeli już jakby „workiem do bicia”, jeżeli detale udowodnią, że nie białym, że składa zamówienia (także uzupełniające) na wszystkie rozmiary, zamówienia tylko częściowo przez przemysł respektowane. Handel ma swoje własne grzechy, których nikt łatwo odpuścić nie zamierza, ale za coż winy odpowiadać nie może i nie powinien. Jest prawdopodobne, że hurtownie stanowią „niebagatelny czynnik balaganu zaopatrzeniowego, ale i one potwierdzają lekceważenie przez dostawców zamówień handlu, co w zakresie rozmiarów przejawia się najbardziej jaskrawo.

List „Wólcanki” zawiera pewne niekonsekwencje. Jeżeli są takie ścisłe kontakty przedsiębiorstwa z klientami i detalami, to dlaczego tak ubogo przedstawia się wybór koszul w fabrycznym sklepie „Pod Arkadami” przy ul. Marszałkowskiej? Jak możemy rozsądnie wyjaśnić sobie zestawienie owego ścisłego rzekomo kontaktu z klientami z oświadczeniem o czekaniu na zamówienie koszul szarych (produkowanych dla górników) ze strony handlu? Czy sklep fabryczny nie daje właśnie możliwości oferowania pewnych wyrobów niezależnie od opinii handlu? Jeżeli list na wstępie stwierdza, że jednokolorowych tkanin dobrej jakości po prostu nie ma, bo przemysł bawełniany nie jest w stanie ich dostarczyć, to po co wobec tego całe te wyjaśnienia na temat „pełnej gamy rozmiarów wzrostów”? Skoro brak amunicji, strzelanie staje się raczej niemożliwe (co odkrył już Napoleon).

Gdyby list zawierał wyjaśnienia dotyczące różnych rzeczowych elementów pracy przedsiębiorstwa (o których skądinąd wiemy, że nie są przecież najlepszymi) — wówczas istniałaby podstawa do równie rzeczowego ustosunkowania się i dyskusji. Tymczasem, że winien jest wyłącznie „kolega”, nie można nieścisły traktować serio.

Ustawienie od lat datujące się kłopoty z rozmiarami mają konsumenci nie tylko z koszulami. Parę tygodni temu (nr 47 z br.) pisaliśmy o perypetiach zakupu płaszcza

męskiego, który by obok walorów fasonu, koloru itp. miał ten jeszcze, żeby w ogóle pasował na figurę. W tym samym numerze („Sprawy do przemyślenia — Sposób na sposób”) donosiliśmy o „genialnych” posunięciach niektórych fabryk odzieżowych, które dostarczają pełną gamę rozmiarów wzrostów... w metkach; sam towar natomiast ma zupełnie inne rozmiary, przeważnie mniejsze, niż wynikało z metki. Nawiasem mówiąc domagaliśmy się swego czasu, aby metki były redagowane w sposób zrozumiały dla klienta, a nie zawierały nie mu nie mówiących wzorów liczbowych ale nikt nie raczył na to nawet odpowiedzieć. Szczególnych trudności doznają posiadacze nieco większych (lub bardzo małych) stóp: tygodnie trzeba strawić na poszukiwaniu odpowiednich butów męskich i damskich a udany zakup jest odczuwany jako niebywały sukces, wręcz dar niebios.

To co wyżej nie jest więc sprawą incydentalną, lecz istotnym składnikiem naszej rzeczywistości rynkowej. Dlatego trzeba domagać się rzetelnego i autorytatywnego wyjaśnienia: dlaczego mianowicie wieloletnie zreszy konsumenci nie mogą być zaoszczędzone kłopoty, które doprawdy nie wymagają, tak się przynajmniej wydaje, szczególnie napiętych wysiłków. Jest to pytanie tym bardziej na czasie, że w kierownictwie resortu przemysłu lekkiego podjęto w tej sprawie pewne decyzje. Zwracamy się więc do Ministra Przemysłu Lekkiego o prośbę o odpowiedź na następujące pytania:

1. Jak kierownictwo resortu ocenia realizację własnego zarządzania nakładającego na przedsiębiorstwa (pod rygorem sankcji) obowiązki produkowania i dostarczania na rynek artykułów w pełnej, stosownej do faktycznych potrzeb, gamie rozmiarów wzrostów?
2. Jakże konkretne przyczyny wstrzymują pełne dostosowanie się producentów do wymagań rynku? Mammy na myśli sprawy sąrowo niezależne od przedsiębiorstwa (bądź może, ma tu swój udział i handel, ale w jakim stopniu?), jak i ich własne zaniedbania.
3. Jakże konkretne środki zamierzają kierownictwo resortu podjąć, aby jak najszybciej i do końca wyeliminować te dokuczliwe dla rynku i zawstydzające przemysł niedomagania.

REDAKCJA

KSIĄŻKI

NADEŚLANE

ALFRED CZERMINSKI — ZARYS ORGANIZACJI PRACY I ZARZĄDZANIA W PRZEDSIĘBIORSTWIE PRZEMYSŁOWYM — str. 290, cena zł 22 — PWE, Warszawa 1969.

Prezentacja teoretycznych i praktycznych problemów organizacji pracy i zarządzania w przedsiębiorstwie socjalistycznym, zwłaszcza racjonalnych metod gospodarowania i oszczędności środków społecznych.

JERZY BENGOM — ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA CENTRALI ZBYTU — str. 208, cena zł 16 — PWE, Warszawa 1969.

Broшура z serii „Biblioteka gospodarki materialnej” zapoczątkowanej

w 1968 r. Praca przeznaczona jest przede wszystkim dla praktyków z dziedziny obrotu towarowego.

TADEUSZ CHOLIŃSKI — ZAPASY W PRZEDSIĘBIORSTWIE PRZEMYSŁOWYM — wyd. II rozszerzone — str. 320, cena zł 27 — PWE, Warszawa 1969.

Omówienie zagadnień normowania i metody analizy kształtowania się zapasów materiałów, półfabrykatów i wyrobów gotowych w przedsiębiorstwach przemysłowych. Książka przeznaczona jest dla kierowniczych pracowników zaopatrzenia, produkcji zbytu oraz działów finansowo-księgowych w przemyśle. Wydanie drugie poprawiono i uzupełniono w związku ze zmianami systemu finansowania przedsiębiorstw i zasad finansowania zapasów oraz systemu zarządzania i planowania w przemyśle.

STANISŁAW SKRZYŃKOWSKI, MAGDALENA SZANIAWSKA — STATYSTYCZNE METODY W RACHUNKU —

WOSCI — wydanie drugie — str. 184, cena zł 18 — PWE, Warszawa 1969.

Omówienie zastosowania metod statystycznych w organizacji ewidencji w przedsiębiorstwie przemysłowym oraz w czynnościach kontrolno-rewizyjnych. Książka przydatna dla praktyków, uczestników kursów biegłych księgowych, a także dla studentów jako literatura pomocnicza.

JERZY RACHWAŁSKI — PRZEMYSŁ W GOSPODARCE NARODOWEJ — wydanie drugie — str. 88, cena zł 7 — PWE, Warszawa 1969.

Tomik z serii „Problemy ekonomiki przemysłu” przeznaczony głównie dla studentów wyższych szkół ekonomicznych. Rolę przemysłu autor omawia z punktu widzenia udziału w tworzeniu dochodu narodowego, tempa rozwoju w porównaniu z innymi działami gospodarki (rolą i w odniesieniu do gospodarki jako całości, w tym i na handlu zagranicznym).

KOMUNIKAT

Redakcja Miesięcznika Społeczno-Kulturalnego „NURT” ogłasza Konkurs na pamiętnik lub reportaż pod hasłem:

„POLACY NA SZLAKACH PRZEMIAN ŚWIATA”

Konkurs ten adresowany jest do wszystkich polskich konsultantów gospodarczych, specjalistów technicznych, inżynierów i robotników, marynarzy, naukowców, lekarzy, nauczycieli i artystów, którzy w oparciu o porozumienia i międzynarodowe umowy gospodarcze i kulturalne działają lub działali w okresie ostatnich 10 lat za granicą, w szczególności zaś w krajach trzeciego świata i państwach socjalistycznych.

Organizatorem Konkursu są: wszystkie państwa, w których przez przynajmniej indywidualnych przedstawicieli wykazujących się współpracą i pomocą Polsce w rozwoju gospodarczym i rozwoju kulturalnym innych krajów ukazują problemy społeczne i kulturalne, zbieżne z naszymi, jak i swoiste, decydujące o odrębności cech życia tamtych społeczeństw.

Uzyskane w drodze konkursowej materiały winny ujawniać problemy społeczne, polityczne i kulturalne, zbieżne z naszymi, jak i swoiste, decydujące o odrębności cech życia tamtych społeczeństw.

Odwolanie się do osobistych doświadczeń ludzi uczestniczących w procesach zmian społecznych przyniesie może rezultaty o wielkiej wartości poznawczej i ogólnospołecznej. Proponowana forma pamiętników pisanych według własnego układu winna stanowić zachętę do troski o rzetelność, konkretność i szczerść relacji.

W sprawie formy wypowiedzi organizatorzy pozostawiają całkowitą dowolność — relacje mogą mieć charakter dzienników, wspomnień i biografii, mogą skupiać się na pewnych tylko, wybranych przez autora, zjawiskach, mogą być utrzymane w stylizacji reportażu lub cyklu reportażu, uzupełnione zdjęciami lub rysunkami.

Objętości i formy nie określa się. Prace mogą być pisane na maszynie, w jednym lub kilku egzemplarzach, lub piórem odręcznie.

Materiały przeznaczone na konkurs, opatrzone imieniem, nazwiskiem i adresem autora (z zaznaczeniem od kedyś adres jest aktualny i z ewentualnym podaniem następnego) lub występujące pod godłem, należy przelać pod adresem: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, redakcja „NURT”. W TERMINIE DO 31 SIERPNIA 1970 r. (decyduje data stempla pocztowego).

Autorom najlepszych pamiętników lub reportażów zostaną: — I nagroda — 7.000 zł, dwie II nagrody po — 3.000 zł, trzy III nagrody po — 1.000 zł, wyróżnień po — 500 zł.

Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi w TERMINIE DO 31 GRUDNIA 1970 r.

FABRYKA MASZYN PAPIERNICZYCH „FAMPA”

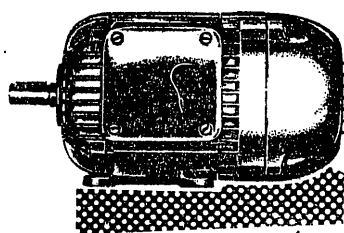
w Cieplicach SL, ul. Fabryczna 1 tel. 510-61 wewn. 237

sprzeda

w ramach akcji upłynięcia następujące materiały:

- łożyska
- materiały elektrotechniczne,
- armatura przemysłowa i wodna,
- łańcuchy,
- artykuły śrubowe,
- manometry,
- sprężyny,
- materiały gumowe,
- narzędzia,

SILNIKI ELEKTRYCZNE

Warunki dostawy lo- co magazyn dostaw- cy. Materiały posia- dają 100 proc. war- tość użytkową. Rea- lizacja wg kolejności zamówień.

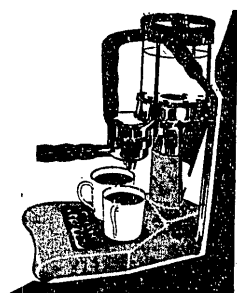
K-29-0

APARATY DO PARZENIA KAWY — EKSPRESY

o 2-ch i 3-ch naparzaczach wysokosprawnie o estetycznej, nowoczesnej szacie zewnętrznej do zastosowania w kawiarniach, restauracjach, stołówkach i klubach-kawiarniach produkuje

ZAKŁAD DOSKONAŁENIA ZAWODOWEGO

w Poznaniu, ul. Kościuszki 57.

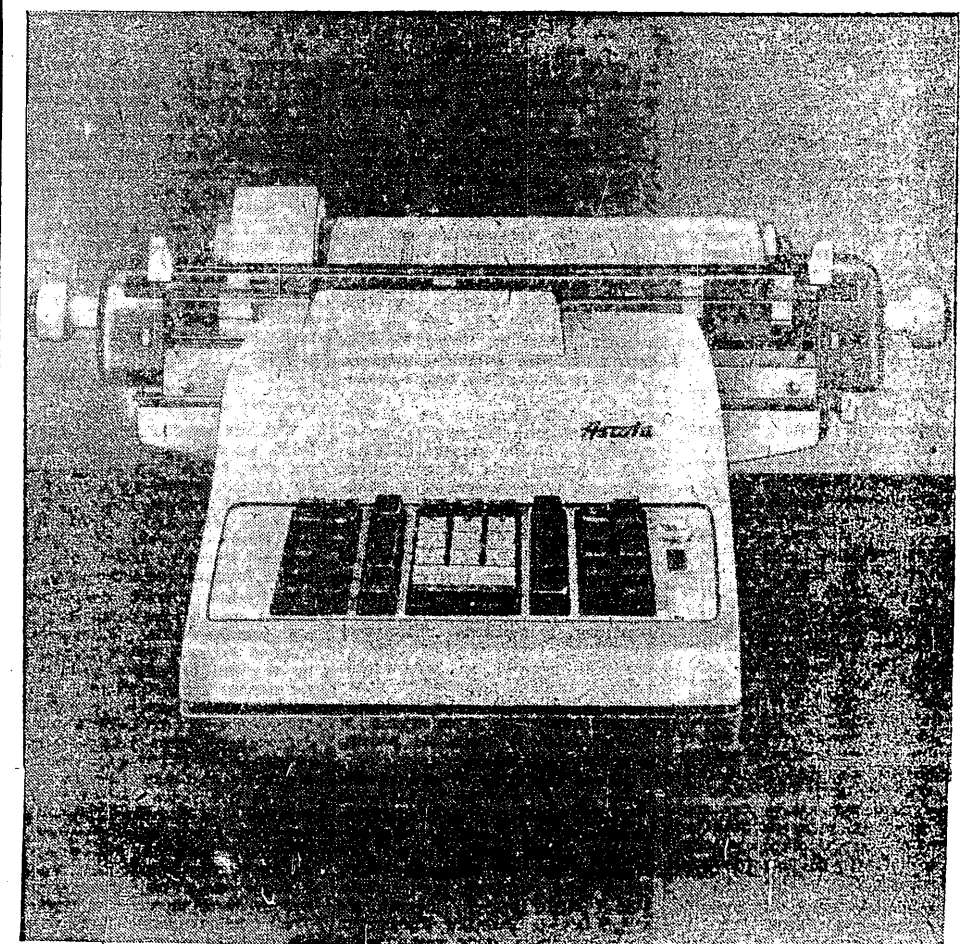

I-30-0

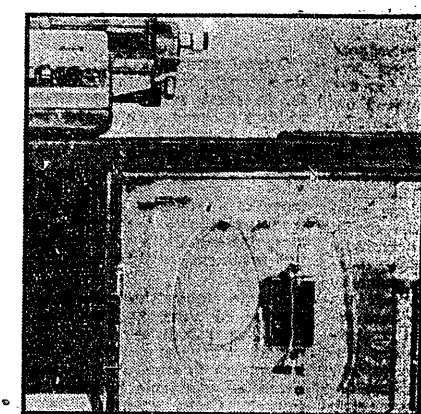
Ekspert: Büromaschinen - Export GmbH Berlin 108 Berlin, Friedrichstrasse 61 Niemiecka Republika Demokra-tyczna

Przedsiębiorstwo w Polsce: Przedsiębiorstwo Obróty Maszynami i Urządzeniami Biurowymi Maszyny Biurowe Warszawa, ul. Górskiego 1.

Asclota

URZĄDZENIA DO PRZYGOTOWYWANIA DANYCH MAJĄCE DUŻĄ PRZYSZŁOŚĆ

Asclota 071/100 to najwłaściwsze urządzenie peryferyjne do elektronicznego przetwarzania danych dla przemysłu, handlu, administracji — we wszystkich gałęziach gospodarki.

Po włączeniu dziurkarki taśm, urządzenie do przygotowywania danych może być wykorzystywane jako samodzielny automat do księgowania.

Asclota 071/100

- to wysoki stopień automatyzacji,
- to oszczędność czasu,
- to produkt możliwości wytwórczych NRD

Wypożyczenie w 2,4 lub 6 liczników saldujących. Wprowadzanie danych i obsługa za pomocą uproszczonej klawiatury nastawczej oraz szybkiej drukarki. Wyjście danych w formie taśmy dziurkowanej, spraw- dzane przy pomocy dodatkowego urządzenia kontrolnego.

I-26-0

